

U2009/2482 mic
CBE 2009-044

Verzonden: 29 april 2009

Zaak 2009-044
Datum uitspraak: 8 april 2009

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit Nederland casu quo de examinator van de cursus Empirisch afstudeeronderzoek: scriptie (S58337), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

1. Bij brief d.d. 20 februari 2009 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (6) op de tentamenzitting van 10 februari 2009 van de cursus Empirisch afstudeeronderzoek: scriptie in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen (formeel) beroep ingesteld bij brief d.d. 17 februari 2009 (met bijlagen), door het College van beroep voor de examens (hierna te noemen: het College), per e-mailbericht ontvangen op 17 februari 2009. Dit beroep heeft zij aangevuld bij brief d.d. 23 februari 2009, door het College ontvangen op 25 februari 2009.
3. Op 25 februari 2009 heeft het College verweerders verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is.
4. Bij e-mailbericht d.d. 5 maart 2009 heeft de examinator namens verweerders appellante medegedeeld niet terug te komen op zijn eerdere beslissing en daarbij appellante verzocht aan te geven of zij haar beroep al dan niet wenst door te zetten.
5. Bij e-mailbericht d.d. 10 maart 2009 heeft appellante aan het College kenbaar gemaakt dat zij haar beroep wenst door te zetten hetgeen op 12 maart 2009 aan verweerders is doorgegeven.
6. De examinator heeft bij e-mailbericht d.d. 12 maart 2009 het College zijn inhoudelijke reactie doen toekomen.
7. Verweerders hebben bij brief d.d. 20 maart 2009 een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd, door het College ontvangen op 27 maart 2009.
8. Appellante heeft bij brief d.d. 23 maart 2009, door het College ontvangen op 25 maart 2009, haar beroep nader gemotiveerd.
9. Bovengenoemde stukken van appellante en het verweerschrift met bijlagen zijn aan deze uitspraak gehecht.
10. Het College heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 8 april 2009 te Heerlen, alwaar appellante, zoals zij reeds had medegedeeld, niet in persoon is verschenen. Namens verweerders zijn verschenen de heer prof. mr. J.G.J. Rinkes, voorzitter Commissie voor de examens, en de heer dr. J.A. van Buuren, namens de examinator van de onderhavige cursus.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellante afgelegde tentamen van de cursus Empirisch afstudeeronderzoek: scriptie. Appellante heeft bezwaren tegen de beoordeling en waardering van haar scriptie op basis van het feit dat ze haar scriptie tijdens het eindgesprek niet naar behoren inhoudelijk en verdiepend heeft kunnen verdedigen.
3. Appellante heeft in beroep onder meer aangegeven dat ze tijdens het scriptietraject en het eindgesprek door de tweede begeleider tekort is gedaan voor wat betreft de te verwachten begeleiding.
Ze heeft benadrukt dat het tijdens het eindgesprek niet mogelijk was haar scriptie inhoudelijk en verdiepend te verdedigen omdat de tweede begeleider geen kennis had van de specifieke methodiek waarop haar onderzoek en scriptie gebaseerd zijn. Hierdoor werd veel tijd besteed aan het uitleggen van de methodiek en hadden de vragen die de tweede begeleider stelde geen betrekking op de doelstellingen van haar onderzoek.
Het inhoudelijk en verdiepend kunnen verdedigen van de scriptie was van belang vanwege het feit dat beide begeleiders appellante hebben meegedeeld dat het eindcijfer zes aan het begin van het eindgesprek niet vaststond in verbinding met het feit dat de eerste begeleider zich gedurende het scriptieproces meerdere malen lovend heeft uitgesproken en op- en aanmerkingen van de tweede begeleider teniet heeft gedaan.
Appellante heeft voorts gemotiveerd aangegeven dat de resultaten van haar onderzoek niet tegenstrijdig zijn, de Zelfkonfrontatiemethode (hierna te noemen: ZKM) als diagnostisch instrument uit lijkt te kunnen groeien, niet is aangegeven hoeveel begeleiding zou zijn, de aangeduide analyse tijdens het eindgesprek moeizaam liep vanwege het feit dat de vraagstelling en uitbeelding onduidelijk was en ze de optie heeft aangenomen om nog 30 extra analyses te maken ondanks het feit dat reeds was aangegeven dat de scriptie voldoende zou zijn.
4. Onder verwijzing naar het verweerschrift merkt de waarnemer (van de examiner) op dat hij, als onafhankelijk persoon, alles nog een keer heeft bekeken en dat ook hij het met de argumenten van appellante niet eens is.
Zo is de waarnemer het niet eens met het argument dat bij het eindgesprek tijd verloren is gegaan. Dit is niet mogelijk omdat de tijd voor het bespreken van een scriptie niet gelimiteerd is. Als meer tijd nodig is, kan die tijd genomen worden.
In casu staat volgens de waarnemer voorts de ZKM niet ter discussie, maar gaat het om de validering van de ZKM als een diagnostisch instrument waarbij gezocht moet worden naar correlaties en regressies. De ZKM waarvan appellante zegt dat de tweede begeleider niet deskundig zou zijn speelt derhalve geen rol. Omdat in de correlaties en regressies nogal wat gebreken zaten heeft de tweede begeleider er terecht vragen over gesteld.
Volgens de waarnemer is appellante bovendien eigenlijk in een soort gespreid bedje terecht gekomen. De examiner heeft, gezien de moeilijkheidsgraad, appellante met het ZKM-gedeelte geholpen. De gesprekken zijn niet tijdens de scriptie maar in de stageperiode gevoerd en appellante heeft alle literatuur aangeboden gekregen. Appellante had voorts zelfstandig de regressies en de correlaties moeten doen, maar is ook daarbij flink geholpen.
De waarnemer verduidelijkt voorts dat het eigenlijk de taak van appellante was geweest om tijdens het eindgesprek aan de tweede begeleider uit te leggen wat de ZKM inhoudt en dat ze helemaal de mist in ging met de regressie-analyses, zodat naar zijn mening geconstateerd moet worden dat het cijfer 6 correct is vastgesteld.

5. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
6. Het College dient daarvoor de vraag te beantwoorden of verweerders in redelijkheid hebben kunnen komen tot hun beoordeling van de scriptie van appellante, en bij die beoordeling ook overigens niet hebben gehandeld in strijd met algemene beginselen van behoorlijk bestuur.
7. Het College heeft uit de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting geen aanwijzingen gevonden die tot het oordeel zouden kunnen leiden dat sprake is van een (kennelijk) onredelijk en/of onzorgvuldig besluit, althans is van mening dat appellante onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat daarvan sprake zou zijn. Het College is van mening dat de examinerator, in acht nemende de in de scriptiehandleiding neergelegde criteria, in redelijkheid tot de door hem toegekende waardering is kunnen komen en dat hij duidelijk heeft aangegeven welke punten operationeel gezien van belang zijn geweest bij de vaststelling van de beoordeling.
8. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond en verwerpt het beroep.

Aldus gedaan door mr. A.J. Henzen, voorzitter, mr. ir. M.P.C. Brouns, dr. J.B.P.E.C. Janssen, dr. J.E.M.M. Syroit en A.G. Koot-Vermaat, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.M.J.M. Slegers, secretaris, en in het openbaar uitgesproken door mr. A.J. Henzen op 8 april 2009.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

mr. H.M.J.M. Slegers

mr. A.J. Henzen

voor eensluidend afschrift,

mr. H.M.J.M. Slegers

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een belanghebbende binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij de Arrondissementsrechtbank (sector Bestuursrecht) binnen het rechtsgebied waarvan de indiener van het beroepschrift zijn woonplaats in Nederland heeft, in casu voor appellante: Arrondissementsrechtbank Arnhem, Sector Bestuursrecht, Postbus 9030, 6800 EM Arnhem.

Indien de indiener van het beroepschrift geen woonplaats in Nederland heeft, is dat de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan het College van beroep voor de examens van de Open Universiteit Nederland zijn zetel heeft (in casu: Arrondissementsrechtbank Maastricht, Sector Bestuursrecht, Postbus 1988, 6201 BZ Maastricht).